

STORA UTSKOTTETS betänkande N:o 8/1932 med anledning av landskapsnämndens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om ägofredsföreningar i landskapet Åland.

N:o 8/1932.

Landstinget, som i ärendet fått emottaga finans- och ekonomiutskottets betänkande N:o 18/1932, har inbegärt stora utskottets yttrande öfver ovannämnda lagförslag.

Stora utskottet, som denna dag förehaft ärendet till behandling, har med nedanrelaterade undantag ansett sig kunna omfatta landskapsnämndens av finans- och ekonomiutskottet förordade lagförslag.

Enligt förslagens 14 § 2 mom. kunna i ägofredsförenings område intagas jordområden, vilkas ägare eller innehavare ej kan förpliktas att tillhöra föreningen, i händelse sådant till följd av oskäligen höga inhägnadskostnader är oundgängligt. Ägaren eller innehavaren är därvid skyldig att emot ersättning för den honom tillskyndade skadan samtycka till jordområdes anslutning till föreningens område. Denna bestämmelse, som således inkluderar jämväl den odlade jorden, har utskottets flertal funnit alltför radikal. Ett jordområdes upptagande till odling medför städse för ägaren eller innehavaren synnerligen kännbara kostnader. Utskottet befarar, att rätten till skadestånd, åtminstone såvitt gäller odlade områden, i praktiken komme att gestalta sig tämligen illusorisk. Enligt motsvarande lagparagraf i det landskapsnämndens framställning bilagda kommittéförslaget är uttryckligen föreskrivet, att odlad jord icke behöver avstås. Yttermera kan enligt samma förslag till ägofredsförening anslutet jordområde av dess ägare ånyo disponeras för odlingsändamål om han sådant önskar och härom vidtager föreskrivna anstalter. Utskottets flertal har ansett, att den formulering nu ifrågavarande moment erhållit i kommittéförslaget på ett tillfredsställande sätt tryggar jordägarenes intressen och fördenskull velat få till stånd sådan ändring i landskapsnämndens förslag, som motsvarar ordalydelsen i kommittéförslaget.

Med hänsyn till vad ovan framhållits får stora utskottet vördsamt föreslå,

att § 14 i föreliggande lagförslag måtte antagas i följande formulering:

Ej må någon mot sin vägran kunna förpliktas att tillhöra ägofredsförening, om han därav ingen nytta har, ej heller med större del av sin mark än vad för föreningens verksamhet är oundgängligen nödvändigt.

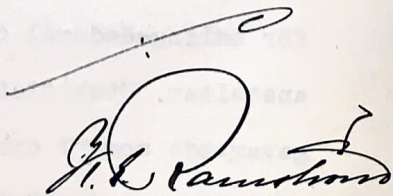
Är dock för åvägabringande av ägofredsförening oundgängligt, att i dess område intages jordområde, vars ägare eller innehavare ej kan förpliktas att tillhöra ägofredsförening, vare ägaren eller innehavaren skyldig att emot ersättning för den skada, honom tillskyndats, samtycka till ifrågavarande jordområdes intagande i ägofredsföreningens område. Odlad jord är jordägare dock icke pliktig att avstå. Område, vilket i ägofredsföreningen ingått, får av dess ägare åter disponeras, om han det odla vill. Åtgärder härom böra dock inom tvenne år vidtagas, i annat fall anses invändningen utan laga verkan. Vid odlandet skall sådan anstalt vidtagas, att förbindelsen emellan ägofredsområdets olika delar bibehålles.

att landskapsnämndens förslag i övrigt oförändrat godkännes.

Mariehamn den 29 november 1932.

På stora utskottets vägnar:

Herman Mattsson,

I ärendets behandling hava deltagit vicetalmannen Mattsson samt landstingsmännen Walter Sjöblom, Broman, Johan Sjöblom, Forsberg, Söderlund, Lindqvist, Paulson, Enblom och Jansson.